

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Крижалка Юрія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень пункту 20² розділу XI „Перехідні положення“ Кримінального процесуального кодексу України у взаємозв'язку з положеннями частини першої статті 5 цього кодексу

м. К и ї в
17 лютого 2020 року
№ 33-3(II)/2020

Справа № 3-22/2020(36/20)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого, доповідача,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Крижалка Юрія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень пункту 20² розділу XI „Перехідні положення“ Кримінального процесуального кодексу України у взаємозв'язку з положеннями частини першої статті 5 цього кодексу.

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Крижалко Ю.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень пункту 20² розділу XI „Перехідні положення“ Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс) у взаємозв'язку з положеннями частини першої статті 5 Кодексу. Згідно з окремими положеннями пункту 20² розділу XI „Перехідні положення“ Кодексу підсудність Вищого антикорупційного суду, передбачена Кодексом як суду першої інстанції, суду апеляційної інстанції та слідчих суддів, поширюється на кримінальні провадження, відомості за якими про кримінальне правопорушення внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань до дня набрання чинності Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо початку роботи Вищого антикорупційного суду“ від 18 вересня 2019 року № 100–ІХ, якщо досудове розслідування здійснюється або здійснювалося Національним антикорупційним бюро України та закінчено прокурорами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури. Відповідно до статті 5 Кодексу процесуальна дія проводиться, а процесуальне рішення приймається згідно з положеннями Кодексу, чинними на момент початку виконання такої дії або прийняття такого рішення (частина перша).

Автор клопотання стверджує, що „апеляційна палата Вищого антикорупційного суду прийшла до хибного висновку, що вищевказані „доводи сторони захисту фактично зводяться до невірнього тлумачення ст.ст. 5, 33-1 КПК України“ ...фактично, колегія суддів у формулюванні згідно якого нібито сторона захисту „казуально тлумачить положення норми права“, приймаючи оскаржуване рішення в повній мірі нівелює та залишає поза увагою імперативне положення вимог ст. 5 КПК України та ст. 58 Конституції України“, а тому просить перевірити оспорювані окремі положення Кодексу на відповідність частині першій статті 58 Конституції України.

До конституційної скарги Крижалко Ю.М. долучив копії судових рішень, прийнятих у його справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Із аналізу конституційної скарги вбачається, що Крижалко Ю.М., стверджуючи про невідповідність Конституції України окремих положень пункту 20² розділу XI „Перехідні положення“ Кодексу у взаємозв'язку з положеннями його частини першої статті 5, викладає власне бачення того, як у його справі мають застосовуватися окремі положення Кодексу під час вирішення питання щодо підсудності порушеного стосовно нього кримінального провадження, та фактично висловлює незгоду із ухвалою Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду від 29 жовтня 2019 року. Однак це не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Крім того, автор клопотання не вказав, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на його думку, зазнало порушення внаслідок застосування оспорюваних положень Кодексу.

Отже, Крижалко Ю.М. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою

для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Крижалка Юрія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень пункту 20² розділу XI „Перехідні положення“ Кримінального процесуального кодексу України у взаємозв’язку з положеннями частини першої статті 5 цього кодексу на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**